capitulum XVII

| (1) | Tum demum Liscus oratione Caesaris adductus quod antea tacuerat proponit: esse non nullos, quorum auctoritas apud plebem plurimum valeat, qui ($<=>$ pub lice) plus possint quam ipsi magistratus. |
|-----|--|
| (2) | Hos (< seditio; adi.) atque improba oratione multitudinem deterrere, ne frumentum conferant quod debeant: praestare, si iam principatum Galliae obtinere non possint, Gallorum quam Romanorum imperia perferre, neque dubitare, quin, si Helvetios superaverint Romani, una cum reliqua Gallia Aeduis libertatem (eripio; fut. periphr. praes.). |
| (3) | Ab isdem nostra consilia quaeque in castris gerantur hostibus enuntiari; hos a se $(= contineri; < arceo)$ non posse. |
| (4) | Quin etiam, quod necessariam rem coactus Caesari (= enuntiaverit) intellegere sese quanto id cum periculo fecerit, et ob eam causam quam diu potuerit (taceo; inf. perf. act.). |